

Krajobraz

Krajobraz Biesnej jest urozmaicony, ponieważ od północy i południa rozciągają się łagodne wzgórza, które są poprzecinane mniejszymi lub większymi wąwozami porośniętymi drzewami i krzakami, a ich dnem płyną potoki.

W krajobrazie przeważają niewielkie lasy, zarośla i pola uprawne, do których prowadzą polne drogi.

Dominują lasy mieszane, ale zdarzają się też skupiska drzew liściastych, np. buków

Park dworski

Wokół budynku byłego dworu znajduje się park dworski, który powstał ok. połowy XIX w. Rosną w nim głównie dęby, lipy i robinie akacjowe, przy czym wyraźnie widać, że kolejni właściciele uzupełniali drzewostan.

Od 1985 r. park znalazł się na liście konserwatora zabytków jako obiekt objęty ochroną.

Historia

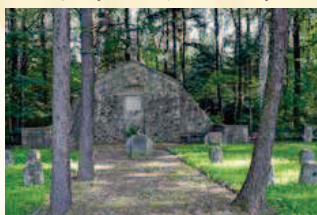
Pierwsza wzmianka o Biesnej pochodzi z 1403 r., co oznacza, że prawdopodobnie lokowano ją już w XIV w. Od początku istnienia była własnością rycerską, gdyż najpierw należała do Mikołaja, a potem do Paszka Trestki, który w 1428 r. sprzedał ją Paszkowi z Bobowej herbu Gryf. Z czasem została podzielona między kilku właścicieli.

Od pocz. XVI w. jej część przez wiele dziesięcioleci była własnością rodziny Wiktorów, a na przełomie XVIII i XIX w. należała do Nowakowskich. Później wieś wchodziła

ła w skład dóbr rodziny Miłkowskich, by następnie w II poł. XIX wieku trafić w ręce Koziorowskich.

W czasie I wojny światowej, w 1915 r. Biesna znalazła się między liniami obronnymi Rosjan a wojskami austro-węgierskimi i niemieckimi, ale na szczęście w wyniku walk nie ucierpiała. Pozostałością bitwy pod Gorlicami z 2 V 1915 r. jest cmentarz wojenny nr 121 (na liście zabytków od 1988 r.).

Cmentarz nr 121 zaprojektował Jan Szczepkowski. Pochowano na nim w 15 grobach zbiorowych i 34 pojedynczych 137 żołnierzy armii austro-węgierskiej

Na początku XX w. tutejszy dwór, ok. 70 ha ziemi oraz 70 ha lasu kupił Marian Turowski i gospodarował aż do 1940 r. Dobra otrzymane w spadku przez adoptowaną przez niego Kazimierę Szewczyk zostały rozparcelowane w 1945 r.

Centrum wsi

Budynek remizy strażackiej, który początkowo pełnił rolę spichlerza, pochodzi z II poł. XIX w. Po remoncie z lat 1961–1964 zagospodarowała go Ochotnicza Straż Pożarna.

W 1966 r. wieś została zelektryfikowana, a do szkoły i sołtysa doprowadzono telefon, jednak jej telefonizacja miała miejsce dopiero w 1999 r., a gazyfikacja – w latach 1994–1995. Także w latach 90. zrobiono drogę asfaltową, doprowadzając ją do nowego mostu. Do centrum została przedłużona w 2001 r., a do granicy ze Staszówką w 2004 r.

Fot. Remiza strażacka i skalniak

W ostatnich latach ładnie zagospodarowano jej centrum, tzn. posadzono drzewka, uporządkowano skalniak, wybudowano scenę i zaplecze do grillowania, a w latach 2009–2012 ze środków Unii Europejskiej położono chodniki i zainstalowano oświetlenie uliczne.

Oświata w Biesnej

Szkoła w Biesnej rozpoczęła działalność w roku szk. 1912/13, przy czym najpierw mieściła się w domu Józefa Ziomka, w którym z wyremontowanej komory powstała izba lekcyjna. Pierwszym nauczycielem został Józef Tobola.

W 1924 r. wieś przystąpiła do budowy szkoły na gruncie darowanym przez dziedzica Mariana Turowskiego, a dzieci rozpoczęły w niej naukę w 1930 r. W latach 1924–1938 jej kierownikiem była Kazimiera Szewczyk (z domu Ullmann).

Od 1945 r. placówka mieściła się w dotychczasowym budynku gromadzkim i w budynku podworskim, o który przez wiele lat toczył się spór z władzami szkolnictwa rolniczego, a później z Państwowym Gospodarstwem Rolnym w Siarach. Ostatecznie w roku szk. 1958/59 przyznano go szkole podstawowej, co umożliwiło przeprowadzenie remontu kapitalnego w latach 1961–1962. W tym czasie (lata 1938–1971) kierownikiem szkoły była Franciszka Wrońska.

Od 1971 r. funkcję kierownika (od 1985 r. dyrektora) placówki pełnili: Wiesław Olbrych (1971–1972), Stanisław Firlit (1972), Krystyna Knapik (1972–1978), Wanda Worytko (1978/79), Wiesław Olbrych (1979–1987), Aleksander Wietrzyk (1987–1990).

W tym czasie ze względu na brak środków przeprowadzono tylko bieżące remonty, przy czym jeden z poważniejszych, który dotyczył uzupełnienia tynków, malowania elewacji i naprawy dachu, miał miejsce w roku szk. 1983/84.

Od 1990 r. do dziś dyrektorem szkoły jest Janina Śliwa. W latach 90., które stały pod znakiem przemian politycznych i gospodarczych w Polsce, najpierw szkoła była finansowana przez gminę i kuratorium, a od 1996 r. przez samą gminę.

W latach 1997–2008 etapami przeprowadzono remont kapitalny placówki, w ramach którego wykonano m.in. następujące prace: odwodniono budynek, wyremontowano piwnice, wykonano instalację c.o., wymieniono stolarkę i dach, ocieplono budynek i zrobiono elewację.

Fot. Budynek szkoły

